

DÉLMAGYARORSZÁG

81. évfolyam, 49. szám
1991. február 27., szerda

ALAPÍTVÁ: 1910-BEN

Havi előfizetési díj: 148 forint
Ára 5,80 forint

Szövetségeses UFO-k

Adósunk, Kína — Fiatal Szeged, idős megye
Végnapok az OTP-nél — A kisgazdák lelkiismerete

A tegnapi napon Szaddám Huszein újabb kétértelmű bejelentéssel lepte meg a világot. Közölte, hogy az iraki csapatok már hétfőn hajnalban megkezdték a kivonulást Kuvait területéről. Ez egyrészt ellentmondott a bagdadi rádió hétfői, nagyszabású iraki ellentámadásról szóló közleményével, másrészt pedig a nap folyamán bebizonyosodott, hogy a „kivonulás” inkább visszavonulást takar. Arra azonban elegendő volt, hogy a hírre a Szovjetunió azonnali tűzszüneti megállapodást sürgessen. Bush elnök ezt visszautasította. Estére már arról érkezett jelentés, hogy az iraki megszállt egységek hatalmas öldöklés és pusztítás után menekülnek Kuvait fővárosából.

A magyar Országgyűlés keddi ülésén feloldották a Ház december 13-i, az Öböl-háborúval kapcsolatban hozott határozatának titkosságát. A nyilvánosságra került titok: Magyarország annak idején hozzájárult ahhoz, hogy a szövetséges repülőgépek használhassák légterét, illetve repülőtereit.

Országgyűlés

Magyar engedéllyel suhantak fölöttünk

Az egyes nyugdíjak felülvizsgálatáról, illetve egyes nyugdíj-kiegészítések megszüntetéséről szóló törvényjavaslat, és az egyes nyugdíjak felülvizsgálatához szükséges adatszolgáltatásokkal foglalkozó határozati javaslat fölötti vitával kezdődött meg az Országgyűlés keddi ülése. Kelemen Árpád, a Népjelölti Minisztérium államtitkára kijelentette: az egységes nyugdíjrendszerbe nem illeszthetők be a kiemelt nyugdíjak, illetve nyugdíj-kiegészítések, a megalapozatlan kifizetéseknek a kormány véget kíván vetni. A törvénytervezet tehát a privilégiumok megszüntetésére irányul. A javaslat értelmében bizonyos művészeti és sportdíjak birtokei, és a nemzeti ellenállás résztvevői a költségvetésből pótlékot kapnának, amit egyedi esetekben megvonhatna az illetékes hivatal.

A felszólalók — pártállásra való tekintet nélkül — kifogásolták, hogy a javaslat több hónapos késéssel került a Ház elé, a felelősség kérdésében azonban megoszlottak a vélemények. A vitában helyeslére talált az a nézet, hogy minden népnek meg kell becsülnie nagyjait, az ő kiemelt járadékukat azonban ne a társadalombiztosítás, hanem a költségvetés folyósítsa.

A délutáni szünet után

Horn Gyula, a külügyi és a honvédelmi bizottság közös előadójaként bejelentette, hogy a kormány tájékoztatója szerint elhárultak azok a nemzetközi jogi és politikai akadályok, amelyek a decemberi zárt ülésen az Öböl-háborúval kapcsolatban hozott határozat titkosságát indokolták. Ezért a két bizottság javaslatára a Ház megszavazta a december 18-ai határozat nyilvánosságra hozatalát. Szabad György ismertette a határozatot. Eszerint az Országgyűlés hozzájárult a Magyar Köztársaság légterét, illetve a magyar reptereket. Az Országgyűlés továbbá hozzájárult egy teljes körű egészségügyi kontingens kiküldéséhez. A határozat pontos szövege megjelenik a Magyar Közönlönyben.

A Parlament az ideiglenes vagyonpolitikai irányelvek érvényességét szeptember végéig kiterjesztette, mert a privatizáció ügyében számos kérdés még tisztázatlan. Módosították a külföldiek magyarországi befektetéseiről szóló 1988. évi XXIV. törvényt is. Ennek értelmében a külföldiek a vállalkozási nyereségadó-törvényben meghatározott általános adó-mérték szerint adóznak, vagyis ugyanazon vállalkozói körre azonos nyereségadó-mérték érvényesül. (MTI)

Bumeráng

— Ti vagytok a győztesek! E felejthetetlen harccal Irak nagy nemzeté vált, és a szent háborúnak meglesz a gyümölcse — üzenté katonáinak Szaddám Huszein tegnapi rádióbeszédében. Ugyanabban, amelyik Iraknak hírül adta, hogy csapatai még aznap megkezdik a teljes és feltétel nélküli kivonulást Kuvaitból. Szó ami szó: nem mindennapi győzelem. De a harcosoknak szóló üzenet, persze, abba a bejelentésbe már nem került bele, amit Jurij Voroncov szovjet nagykövet a Biztonsági Tanács ülésén tett az iraki visszavonulásról.

Nem is olyan régen, utóljára Petre Roman román miniszterelnök esetében volt alkalmunk hasonlóan sajtós politikai kétlakisággal találkozni, amikor a jövőgású férfiú — miután Bukarestben nyilvánosan köszönetet mondott a tavalyi bányászterror szervezőinek — tüstént Párizsba sietett, hogy ellenkező véleményéről biztosítsa a francia államvezetést.

Kettejükön kívül talán az egyszeri ausztrál bennszülöttel történt még ilyesmi, de az meg is tébolyult belé. Vett egy új bumerángot, ám a régít nem tudta eldobni.

S. P. S.

Öböl-háború

Kuvait város fölszabadult

Szaddám Huszein iraki elnök kedde délelőtt bejelentette, csapatai megkezdték a kivonulást Kuvaitból, s azt a nap végére be is fejezik.

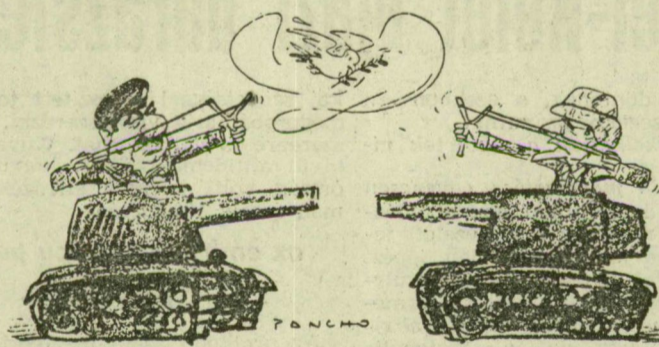
Az Irak-ellenes koalíció nyugati fővárosaiban nem adtak hitelt a közlésnek, és a szárazföldi harcok harmadik napján megindult a szövetségesek offenzívája, az iraki erők kemény magvát képező köztársasági gárda ellen. A Szovjetunió, bár a nyugatiakkal egyetértésben a BT Kuvaitra vonatkozó összes határozatának elfogadását követeli Iraktól, a bagdadi bejelentés nyomán azonnali tűzszünetet sürgetett, aminek megvitására összehívták a BT újabb ülését. A kuvaiti emír közelinek látja hazája

felszabadulását: rendkívüli állapotot hirdetett az országban, amelytől a tavaly augusztusi iraki invázió óta távol él.

A háború folytatódik, amíg Irak el nem fogadja a BT Kuvaitra vonatkozó összes határozatát — mondta a Fehér Ház szóvivője. George Bush amerikai elnök botránynak nevezte Szaddám Huszein beszédét, és azzal vádolta az iraki vezetőt, hogy csak át akarja csoportosítani erőit.

A Pentagon egy név nélkül nyilatkozó illetékese délután bejelentette, hogy a koalíció erői offenzívát indítottak az iraki elitalkulatok, a köz-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Már 517 kút lángol

Az algyői parancsnok nem akarja hinni...

A BBC-híradó hétfői adása újabb olajkúttüzekről számolt be. Információjuk szerint már 517 óriás fáklya lángol Kuvaitban. A hazai kőolajipar tüzoltó szakemberét, az algyői parancsnokot, Vecsernyés Imre alezredest, aki az adat valódiságát ugyan nem akarja hinni, azzal a kérdéssel kerestük meg, szerinte miképp lehet majd e fáklyaözönnel megbirkózni, ha „kitör” a béke.

— Tudomásom szerint a kuvaiti olajkutak hozama, nagysága változó, de van olyan, melynek teljesítménye megegyezik az egész algyői mező napi hozamával. Elképzelni is nehéz az oltási folyamatot, sivatagi

körülmények között, azaz víz nélkül, a lángoló kutak tetemes hőkisugárzása közepette. A DM olvasói emás lékeznek nyilván a zsanai kitérésre, annak lángoszlopa — a maga napi hárommillió gázköbméterével — kis fáklya volt egy-egy nagy hozamú kút tüzéhez képest. Tüzoltóként mérlegelve a helyzetet, még szerencse, hogy ott a rétegyomás jóval kisebb (20–60 bar), mint mifelénk, s nem is egymástól pár száz méterre fúrják a kutakat. Tehát kisebb a valószínűsége, hogy egy már eloltott kút viszsza gyullad.

— Ha igaz a hír, s tényleg 517 kút ég Kuvaitban,

mennyi időre lehet szükség az eloltásukhoz?

— Feltételezve, hogy egy-egy kúttűz elfojtása legjobb esetben is legalább tíz nap, évekig tarthat. S nyilvánvalóan nem lenne nemzetközi segítség nélkül.

— A KGST-n belül mi, magyarok szakosodtunk az olajipar katasztrófáinak elhárítására. Gondolja, hogy szükség volna az algyői szakemberekre is?

— Még a háború kitörése előtt megkeresték a kuvaitiak az ott dolgozó magyar fűrészeket, hogy információt kérjenek: Magyarország milyen módszerrel tud olajtűzet oltani. Elképzelhetőnek tartom hát,

hogy e puhatólódzásnak segítségkérés lesz a folytatása. Egyébként kipróbálás előtt van az az új, nagy teljesítményű, az eddig használtaknál 6-7-szer nagyobb erejű turbina, amelyet az olajipar megrendelésére a kecskeméti repülőgépgyártottak, s amely két MIG-21-es hajtóművet használja majd kitérésre vagy tűz elfojtására. S még valami: hamarosan lapjuk olvasóinak is szeretnénk bemutatni, mire vagyunk képesek, ha víz nélkül, por és turbina kombinációjával kell kúttűzet oltanunk.

— Ott leszünk a gyakorlaton.

(pálfy)

Csapó nyolc napjára várva

Városházi bohózat

Kis túlzással azt mondhatjuk: ha valami cirkusz van a városházán, az dr. Csapó Balázs képviselő személyével összefügg. Így volt ez tegnap is, amikor az ügyrendi bizottság — amely rendkívüli esetekben etikai kérdésekkel is foglalkozik — meghívta ülésére Csapó képviselőt, hogy kérdéseket tegyen föl. Az előzetes hírek szerint egész pontosan arról: az országos sajtóban megjelent, mind a képviselő-testületet, mind magukat a képviselőket, mind magát a polgármestert bíráló, helyenként pocskondiázó kijelentések, vajh', személyesen Csapó Balásznak tulajdoníthatók-e. Megbocsásson az olvasó, de megmondom előre: egyetlen kérdésre sem kapott a bizottság választ.

De mi történt addig? A történeti hűség kedvéért kezdjük azzal, hogy a három órára meghirdetett bizottsági ülésre három óra kor a sajtó munkatársain és néhány érdeklődő képviselőn kívül senki nem jelent meg. Két perccel később megérkezett Csapó Balázs, s keverte a bizottságot. Miután nem találta, újabb néhány perc múlva távozott a szobából, s jegyzőkönyvbe vette: jóllehet őt idézték, az idézők nincsenek sehol. Mire e szöveg — hosszabb és szakszerűbb megfogalmazásban — papírra került, megérkezett a bizottság két tagja. Nem csigázom tovább az olvasó érdeklődését a városházán unalmas perceinek érzékeltetésével, inkább leírom: három óra húszkor az öt bizottsági emberből négy megérkezett, így az ülés elkezdődhetett — volna.

Ami vita következett: a bizottság titkára, Dömötör képviselő — aki az elnök távollétében vezette a találkozót — közölte, az ülés zárt, mert így határoz a működési szabályzat. A nem bizottsági tag képviselők viszont a törvényre hivatkoztak, mely szerint ők bármely ülésen jelen lehetnek. Erre a bizottsági tag Szilvassy doktor azt indítványozta, a testület vonuljon el, s döntsön e kérdésben. Szabó Béla — bizottsági tag —, s Dömötör titkár úr viszont úgy értekte, már Csapó Balázs ügyében döntene Szilvassy László, ezért nem akartak kimenni, mondván: benn döntsenek. Nos, ismét érdekfeszítő részletek következnek, de — jusunk a dolog végére —, a bizottság úgy döntött: amit tárgyalnak, nem etikai ügy, hanem egyszerű tényfeltárás, így tehát mindenki maradhat...

Na, ne lélegezzen föl senki, mert még súlyos dolgok jönnek. A „kivüálló” képviselők közül Békési Zoltán kérdőre vonta a bizottságot, ugyan, őt miért nem idézték: ő is aláírta a Csapó Balázs nyilatkozatát. A válasz tömör volt: mert nem a nyilatkozatról kérdezik Csapót, s amúgy sem idézték, csupán meghívták a képviselőt.

Nem, még nem a meghallgatás leírása következik, kedves olvasó. Mert ekkor Csapó Balázs kérte jegyzőkönyvetetni egyfelől tiltakozását a bizottság kérésé

miatt, másfelől azt, hogy a bizottság — őt érintő — korábbi határozatairól nem kapott értesítést. Szilvassy László bejelentette ekkor a sajtó határozatát, így értesíteni sem volt miről Csapó urat.

Mindezzel már közelebb voltunk Csapó doktor meghallgatásához, Dömötör doktor föl is tette az első kérdést, ám Csapó Balázs ekkor azt mondta, egyben szeretné hallani az összes kérdést. E kérelemről vita bontakozott ki a bizottságban, s miután hárman nem támogatták e kérést, Szabó Béla viszont igen, érthető (?) módon — az utóbbi álláspont győzött.

A titkár tehát olvasta sorra a kérdéseket, melyek mindegyike a magyar sajtóban megjelent kijelentéseket tartalmazta, s azt óhajtott a bizottság megtudni: ezek a mondatok Csapó Balásztól származnak-e. Szilvassy László az is nagyon érdekelte: mondta-e Csapó, hogy suskus, meg városházi fügefalevél. A képviselő mindezek után közölte: nyolc napon belül elődönti, óhajta-e válaszolni, ha úgy dönt, hogy igen, azt írásban megteszi.

A korszakalkotó döntések emlékeztető délutánja címmel éppen nem illethető találkozó végén megkérdeztem Csapó Balásztól: miután korábban sérelmezte, hogy az ügyrendi (mások: etikai; megint máskor tényfeltáró) bizottság miért nem hallgatta meg, most viszont meghallgatta volna, de nem felelt — nos, erre Csapó Balázs úgy válaszolt: „Elvisünk a dolog végére —, a bizottság úgy döntött: amit tárgyalnak, nem etikai ügy, hanem egyszerű tényfeltárás, így tehát mindenki maradhat...”

Nem, még nem a meghallgatás leírása következik, kedves olvasó. Mert ekkor Csapó Balázs kérte jegyzőkönyvetetni egyfelől tiltakozását a bizottság kérésé

származó mondatoknak. Szilvassy László ezt azzal egészítette ki: ha bizonyítottan Csapó kijelentései azok, amelyek a lapokban Csapó kijelentései — akkor lehet továbblépni. Így hát e „továbblépés” — nyolcnapos talány.

Balogh Tamás

Benzinárcsökkenés várható

Az OKGT tájékoztatása szerint rövidesen további árcsökkenés várható az üzemanyagok területén. A 98-as oktánszámú motorbenzin január 21-én 233 dollár volt tonnáként, ennek alapján alakították ki a motorbenzin árát is. Február 22-én az üzemanyagot tonnánként már 214 dollárért lehetett vásárolni. A folyamatot látva az OKGT már előzőleg, február 16-án 2 forinttal csökkentette a benzin literenkénti árát. Az üzemanyag ára a világpiacra tonnáért csökken, ezért a napokban további, bár szerény mértékű benzinárcsökkenés várható. Az időpontról és az csökkentés mértékéről az OKGT árbizottsága e napokban tárgyal.